

**ИЗБОРНОМ ВЕЋУ
ПРАВОСЛАВНОГ БОГОСЛОВСКОГ ФАКУЛТЕТА
УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ**

Предмет: Реферат Комисије за избор у звање ванредног професора за ужу научну област Историја Цркве/тежиште истраживања: Општа историја Цркве, са пуним радним временом.

Одлуком Изборног и Наставно-научног већа Православног богословског факултета Универзитета у Београду (број 0104-822/3) од 27.12.2021. године о расписивању конкурса и Решењем о образовању комисије за припрему реферата за избор у звање ванредног професора за ужу научну област Историја Цркве/тежиште истраживања: Општа историја Цркве (број 0205-11/2 од 24.01.2022. године) изабрани смо у Комисију за припрему реферата о пријављеним кандидатима за избор у звање ванредног професора за ужу научну област Историја Цркве/тежиште истраживања: Општа историја Цркве, са пуним радним временом.

После детаљне анализе предложеног конкурсног материјала, имамо част и задовољство да Изборном и Наставно-научном већу Православног богословског факултета Универзитета у Београду једномислено поднесемо следећи:

РЕФЕРАТ

На расписани јавни конкурс, објављен у публикацији *Послови* бр. 967/968 од 5. јануара 2022. године и на Интернет страници Православног богословског факултета и Универзитета у Београду, пријавио се један кандидат, који је уз молбу уредно приложио сву конкурсом предвиђену документацију. Пријављени кандидат је **др Ивица Чаировић**, доцент Православног богословског факултета Универзитета у Београду.

Кандидат: доц. др Ивица Чаировић

1. ОСНОВНИ БИОГРАФСКИ ПОДАЦИ

Ђакон др Ивица Чаировић (1976, Смедерево) завршио је основну школу и Гимназију у родном граду са одличним успехом, а затим уписао Богословски факултет Српске Православне Цркве у Београду, где је дипломирао на тему *Проблем оригенизма пред Пети васељенски сабор*. Магистрирао је на матичном факултету на тему *Евангелизација Енглеске у 6. и 7. веку*, а затим и докторирао на тему *Цркви у Енглеској у 8. веку – однос са Римом и Франачком државом* (на свим нивоима студија ментор је био проф. др Радомир Поповић).

Кандидат је службовао на Академији Српске Православне Цркве за уметности и конзервацију (2002-2014) и у Информативној служби Српске Православне Цркве (2002-2012), где је четири године провео на месту главног уредника. Активно је био ангажован приликом многих прослава јубилеја Мајке Цркве: Дар за Хиландар, 200-тогодишњице Првог српског устанка, 1700-тогодишњице Миланског едикта 2013. година, 800-тогодишњице проглашења аутокефалије Српске православне Цркве. Учествовао на међународним научним скуповима у Србињу (2003), Нишу (*Ниш и Византија*, од 2006-2021), Београду (*23rd International Congress of Byzantine Studies* 2016, *Кирило-методијевско предање, језик и мисија Цркве у 21. веку* (2013), *Црква у доба Светог цара Константина Великог* (2013) и *Иконографске студије*, од 2007-2014), Прешову, Словачка; Љубљани, Словенија; Пенсилванији, САД; затим и на националним скуповима: *Шеста национална конференција византолога* 2015, *Српска теологија данас* (2009. и 2014).

Кандидат је објавио две рецензиране монографије: *Служење и сведочење протојереја-ставрофора Љубисава Д. Поповића* (коауторство, 2019) и *Храм у времену* (2020) са ИСБН. Организатор је научних скупова и уредник едиције тематских зборника радова *Иконографске студије*; уредник неколико монографија и публикованих историјских извора. Објављивао је научне радове, приказе и стручне преводе за часописе *Богословље* (2013-2020), *Теолошки погледи* (2003-2020), *Видослов* (2004-2006), *Живопис* (2007-2014), *Саборност* (1998-2002), *Edinost in Dialog* и *Bogoslovni vestnik* (Љубљана 2017, 2020) *Theologia* (Атина 2017), *Вестник ПСТГУ* (Москва, 2018), *Историја у 20. веку* (2019), *Зборник Матице Српске за друштвене науке* (2017, 2019); затим и преводе монографија са енглеског језика за Епархију жичку и за Институт за теолошка истраживања Православног богословског факултета Универзитета у Београду. Члан тима за објављивање енглеско-српско речника библијско-богословских појмова: *Dictionary of Orthodoxy*. Члан организационог одбора Међународног научног скупа *Православни свет и Први светски рат; Осмастогодина аутокефалије СПЦ* у организацији Православног богословског факултета Универзитета у Београду и *Ниш и Византија* у организацији града Ниша, Универзитета у Нишу и Епархије нишке.

Кандидат служи својој Цркви као ђакон у Храму Светог великомученика кнеза и великомученика Лазара на Звездари, Архиепископија београдско-карловачка. Ожењен са Катарином, дипл. педагог, са којом има двојицу синова Богдана (2006) и Димитрија (2010).

2. НАСТАВНО-ПЕДАГОШКИ РАД

Кандидат доц. др Ивица Чаировић има (7 година) наставно-педагошко радно искуство у високошколском образовању. Од 2014. године у звању је асистента на Катедри за *Опиту историју Цркве* ПБФ-а. Од 2017. године до данас у звању доцента на истој катедри предаје више предмета на свим студијским нивоима (*Опита историја Цркве* на основним, *Рано монаштво* (вежбе) и *Методологија научног рада уже струке* (вежбе) на мастер програму и *Историја папа* и *Историја англосаксонске Цркве* на докторским студијама).

У свом педагошком раду кандидат је постигао одличне резултате, о чему сведоче оцене добијене у поступку студентске евалуације педагошког рада наставника. У претходних пет академских година резултати анкетирања студената су по општој оцени одлични – 2016/2017: **4,90**; 2017/2018: **4,86**; 2018/2019: **4,78**; 2019/2020: **5,00**; 2020/2021: **4,96**.

У наведеним анкетама студенти су изузетно високим оценама истакли следеће карактеристике педагошког приступа у настави пријављеног кандидата, као и у другим обавезама у непосредном раду са студентима: редовност одржавања наставе, разумљивост излагања предметне материје, подстицање студената на активност и критичко мишљење; уважавање студентских коментара, ставова и критика, као и благовремено и ажурно одговарање на студентска питања и друге поруке; а посебно професионалност и етичност у комуникацији са студентима и рад на научном подмлатку (ментор је студента на докторским студијама који је стипендиста Министарства просвете Републике Србије).

Кандидат је од избора у претходно звање (2017-2021) био **ментор** за одбрану мастер радова на мастер академским студијама **4** (четири) пута, члан комисија за одбрану мастер радова на мастер академским студијама **24** (двадесет и четири) пута, члан комисија за одбрану завршних радова на основним студијама **4** (четири) пута и члан Комисије за одбрану предлога теме докторске дисертације **1** (један) пут, док је на докторским студијама **ментор двојници докторанада** који су током 2021. године са успехом одбранили предлоге темâ докторских дисертација.

3. НАУЧНО-ИСТРАЖИВАЧКИ РАД

Кандидат доц. др Ивица Чаировић је објавио већи број научних радова из уже научне области *Историја Цркве* (Општа историја Цркве са значајним освртом и на неке феномене и личности из историје Српске православне Цркве у средњем и 20. веку). Запажено је да се кандидат бави темама из источног и западног Хришћанства, који су понекад тангентне са црквеном историјом из периода Немањића (13. век); затим кандидат наставља своје докторско истраживање и иде у правцу стварања једне потпуније синтезе о историји Цркве на Западу у периоду до Великог раскола (1054); и истражује феномене и личности из историје Српске Цркве у 20. веку (нпр. други свештенички брак после Првог светског рата, затим истражује до сада непознату дипломатску и мисионарску делатност Светог Епископа Николаја Жичког, затим Патријарха Варнаве и Доситеја Стојковића).

У даљем излагању представљамо библиографију кандидата и појединачну евалуацију научних радова објављених у периоду после избора у звање доцента (2017-2021), који су релевантни за овај избор, а у закључку ћемо настојати да представимо општу оцену кандидатовог укупног рада.

3.1 Библиографија радова (од избора у претходно звање 2017-2021)

А. Монографије, монографске студије, тематски зборници, лескикографске и картографске публикације међународног значаја

1. Vladimir Kocvar, Pavol Kochan, Vasyl Kuzmyk, Ivica Čairović, *Pravidlá I. Vseobecného snemu (preklad a vyklad)*, Presov 2017. 106 str. ISBN 978-80-555-1888-6, EAN 9788055518886 [M14]
2. Ивица Чаировић, Миломир Тодоровић, *Служење и сведочење протојереја Љубисава Д. Поповића (1881-1966)*, Каленић: Крагујевац, 2019, стр. 258. ISBN 978-86-6008-035-8 [M42]
3. Ивица Чаировић, *Храм у времену*, Архиепископија београдско-карловачка: Београд, 2020, стр. 300. ISBN 978-86-81410-16-5 [M42]
4. “Павлович Леонтий”, *Православная Энциклопедия*: Том LIV, Церковно-научный центр *Православная Энциклопедия*, Москва 2019, 178-179. [M15]
5. Делатност Епископа др Атанасија (Јевтића) на Богословском факултету у Београду (1972-1997. и 2015-2018), у *Вера и мисао у вртлогу времена, Међународни зборник радова у част Митрополита Амфилохија и Епископа Атанасија*, ур. А. Јефтић, М. Кнежевић, Р. Кисић, Православни богословски факултет Универзитета у Београду; Матица српска – Друштво чланова у Црној Гори, Подгорица; Православни богословски факултет Св. Василија Острошког, Универзитета у Источном Сарајеву 2021, стр. 661-694. [M14]

Б. Национални и међународни научни скупови, са објављеним студијама у зборницима радова:

1. Међународни научни скуп византолога *Ниш и Византија XVI: Спис Conversio Bagoariorum et Carantanorum* као историјски извор – рани односи Бавараца и Словена; објављен у зборнику радова *Ниш и Византија XVI* (2017) у целини: Спис *Conversio Bagoariorum et Carantanorum* као историјски извор – рани односи Бавараца и Словена, Ниш 2017, 461-478. [M31]
2. Национални научни скуп *Српска теологија данас*, ПБФ Београд: **Однос Вилијема Освајача (1066-1087), првог краља норманске Енглеске, са римским епископима** објављен у зборнику радова: “Однос Вилијема Освајача (1066-1087), првог краља норманске Енглеске, са римским епископима,” *Српска теологија данас*, Београд 2018, 25-33. [M61]
3. Међународни научни скуп *800 година аутокефалије Српске Православне Цркве*, ПБФ, Београд: **Однос папе Инокентија III (1198-1216) према обласним владарима у Западној Европи** 14. децембар 2018, Београд, ПБФ УБ. Предавање на међународном научном скупу Осам векова аутокефалије СПЦ (1219–2019). Историјско, теолошко и културно наслеђе, 10–14. 12. 2018. Објављено: „Однос папе Инокентија III (1198-1216) према обласним

- владарима у Западној Европи“, у *Осам векова аутокефалије Српске Православне Цркве* [зборник радова међународног научног скупа "Осам векова аутокефалије Српске православне цркве (1219-2019): историјско, богословско и културно наслеђе", 10-14. децембар 2018. Православни богословски факултет, Београд]. 1, 149-171. [M31]
4. Hieronymus noster: International Symposium on the 1600th Anniversary of Jerome's Death, (Љубљана 24-26. октобра 2019, Slovenian Academy of Sciences and Arts; the Universities of Ljubljana, Zagreb, Graz, and Warsaw; Central European University (CEU); International Network of Excellence "Europa Renascens"; DANUBIUS Project (Université de Lille); and the Institut des Sources chrétiennes): **Jerome of Stridon and his Work in Serbian Theological-Historical Literature in the second half of 20th and Early 21st Century**; студија је објављена: "Jerome of Stridon and his Work in Serbian Theological-Historical Literature in the second half of 20th and Early 21st Century", *Edinost in dialog* 75, Maribor 2020, pp. 115-123. [M23]
  5. Међународни научни скуп византолога *Ниш и Византија XVIII: Осврт на личност Светог Саве у српској научној теолошкој периодици између два светска рата*; рад објављен у зборнику радова "Осврт на личност Светог Саве у српској научној теолошкој периодици између два светска рата", *Ниш и Византија XVIII*, ур. Миша Ракоција, Ниш 2020, стр. 527-538. [M31]
  6. XII. medzinárodnej vedeckej konferencie, Prešov, 3. marec 2020: **Православни осврт на хуситизам - пример Св. Николаја Велимировића и Владимира Петржека**, објављено о целини "Православни осврт на хуситизам - пример Св. Николаја Велимировића и Владимира Петржека" PRAVOSLÁVIE A SÚČASNOSŤ XII. Zborník príspevkov z XII. medzinárodnej vedeckej konferencie, ed. Vladimír Kosvár, Prešov 2020, стр. 35-47. [M31]
  7. Међународни научни скуп византолога *Ниш и Византија XIX: Осврт на богословско-историјске односе константинопољских и франачких Отаца Цркве у 9. веку*; објављен у целини "Осврт на богословско-историјске односе константинопољских и франачких Отаца Цркве у 9. веку," *Ниш и Византија XIX*, ур. Миша Ракоција, Ниш 2021, стр. 54-76. [M31]
  8. Национални научни скуп *Црква и политика: сусрет, сукоб и дијалог идентитета – духовни и теолошки оквири и тумачења: Питање другог брака удових клирика Српске Православне Цркве после Првог светског рата - Теологуменон Епископа бачког Иринеја (Ћирић)*, Матица српска Нови Сад, новембар 2020; објављено у целини: "Питање другог брака удових клирика Српске Православне Цркве после Првог светског рата - Теологуменон Епископа бачког Иринеја (Ћирић)", *Црква и политика: сусрет, сукоб и дијалог идентитета – духовни и теолошки оквири и тумачења*, ур. Патријарх Порфирије (Перић), В. Вукашиновић, Београд - Нови Сад 2021, стр. 44-61. [M61]
  9. International Virtual Conference: *Religion, Politics & Culture in the Papacy of Gregory XV Ludovisi (1621-1623)* – Kutztown University of Pennsylvania, USA:

Activity of Catholic Church in the Balkan regions under Ottoman rule (1622-1634)

В. Објављени научни и стручни радови у међународним часописима и националним часописима од међународног значаја (M20):

1. “Possible Influence of Hosius of Cordoba on Decisions Made at the First Ecumenical Council (325) – Analogy of Canons from the Councils of Elvira, Arles and Nicaea,” *Bogoslovni vestnik* 77, Ljubljana 2017, 1, pp. 97-108. [M23] (SJR Q1 – 0,471)
2. “The Role of Vicar Bishop Dositej (Stojković) at the beginning of the Church schism in the People’s Republic of Macedonia in 1958”, *Istorija 20. veka, god. XXXVI*, 2/2018, Beograd, pp. 155-186. DOI: <https://doi.org/10.29362/ist20veka.2018.2.cai.155-186> [M24] (SJR Q2 – 0, 137)
3. “Англосаксонское искусство – Хронология. Влияния. Перспективы,” *Вестник ПСТГУ. Серия V: Вопросы истории и теории христианского искусства*, Москва 2018. Вып. 30. pp. 9-32. DOI: 10.15382/sturV201830.9-32 [M23]
4. “Однос Цркве и државе у англосаксонској Енглеској у првој половини 8. века: Пример краља Едберта (737/738-758) и архиепископа Екгберта (735-766)”, *Зборник Матице српске за друштвене науке LXX*, No 171 (3/2019), стр. 411-421. DOI: <https://doi.org/10.2298/ZMSDN1971411C> [M24]
5. “Jerome of Stridon and his Work in Serbian Theological-Historical Literature in the second half of 20th and Early 21st Century”, *Edinost in dialog* 75, Maribor 2020, pp. 115-123. [M23] (SJR Q1 – 0,209)

Некатегоризовани међународни часописи:

“John Behr’s patristic – initial observations,” *Theologia* 87, 4, Athens 2016, pp. 105-117. (штампано у 2017. за шта је уредно поднета потврда уредништва од 8. марта 2017)

“Вукан Немањић и папа Инокентије III”, *Acta Patristica*, vol. 10, issue 21/2019 Presov, pp. 197-214.

“Обновљење Пећке Патријаршије – Српске православне Цркве (1920). Анализа *Прогласа успостављања Српске Патријаршије* као историјског извора о самом догађају”, *Acta Patristica* vol. 11, issue 23 2020 Prešov, pp. 212-223.

В1. Објављени научни и стручни радови у врхунским и истакнутим националним часописима (M50):

6. “Битка код Хејстингса 1066. године – крај англо-саксонске Енглеске,” *Богословље* 2, 2017, 136-147. [M51]

7. “*Chronica per Extensum Descripta ad Annum 46-1280* и *Chronica brevis ad Annum 46-1342* дужда Андрије Дандола као историјски извор,” *Црквене студије*, Ниш 2019, бр. 16, 517-540. [M51]
8. “Јубилеј *Monumenta Germaniae Historica* (1819-2019) – едиције извора за историју Западне Европе у средњем веку”, *Теолошки погледи* LII (3/2019), 661-676. [M52]
9. “Вероисповедање у Енглеској у 9. веку”, *Богословље* 79/1, 2020, 57-76. [M51]
10. “Опитно богословље и светост – Делатност свештеника др Владимира Петржека у Београду (1928-1932) и Прагу (1932-1942)”, *Богословље* 79/2, 2020, 75-89. [M51]

Г. Уредништво публикација

1. “О Багрдану и Багрданцима; о Србији и Србима у 19. и почетком 20. века”, уводна студија (стр. 7-17) и **уредништво**: Поповић Љ. *О Багрдану и Багрданцима*, Каленић, Крагујевац 2019, стр. 278. ISBN 978-86-6008-028-0
2. “Хроника села као историјски извор”, поговор (стр. 635-640) и **уредништво** С. Миленковић, *Хроника села Скобаљ*, Београд 2020. стр. 639. ISBN 978-86-902222-0-9

3.2 Преглед и оцена радова

Комисија ће у овом одељку реферата изнети једногласну оцену радова (монографија и студија), који су уједно важни за закључак реферата, будући да су све студије у изразитој мери писане на теме из уже научне области.

1. **Vladimir Kocvar, Pavol Kochan, Vasyl Kuzmyk, Ivica Čairović, Pravidlá I. Vseobecného snemu (preklad a vyklad)**, Presov 2017. 106 str. ISBN 978-80-555-1888-6, EAN 9788055518886 [M14]

Zoznam skratiek
 Predslov
 Uvod
 Prvy Vseobecny snem
 1-20. pravidlo
 Zaver
 Zoznam bibliografickych odkazov

Ова монографија је производ пројекта Православног богословског факултета Универзитета у Прешову, Словачка и Православна црква чешких земаља и Словачке, који подразумева историјско-канонску анализу правила свих Седам васељенских сабора (325-787). После опсежног богословско-историјског увода који је написао др Ивица Чаировић анализирани су, са више аспеката, канони донети на Првом васељенском сабору (325). Кандидат објашњава историјско-богословски контекст дешавања пред и у

току Сабора и даје јасан закључак колики је допринос одлука Сабора, а посебно канона који су донети у Nikeји. Кандидат је синтетички преточио своја истраживања о помесним саборима пре 325. године.

Канони су изложени хронолошки, на црквенословенском, грчком и словачком језику, уз критички апарат, што доприноси богословско-историјској науци у Словачкој, јер су по први пут у историји ове Цркве донети канони васељенских сабора у преводу на модерни словачки, говорни, језик. Кандидат је написао увод (стр. 5-22).

2. Ивица Чапровић, Миломир Тодоровић, *Служење и сведочење протојереја Љубисава Д. Поповића (1881-1966)*, Каленић: Крагујевац, 2019, стр. 258. ISBN 978-86-6008-035-8 [M42]

Увод

Порекло Љубисава – Љубе – Д. Поповића

Школовање и прве службе Љубисава Д. Поповића (живот до Првог светског рата)

Рукоположење Љубисава Д. Поповића за ђакона (1909)

Љубисав Д. Поповића као службеник Духовног суда у Београду и шеф канцеларије Митрополита Србије (1910-1919)

Сарадња Српске Православне и Англиканске Цркве после Првог светског рата

Деловање Епископа Николаја Велимировића и ђакона Љубисава Д. Поповића на промоције српског питања непосредно после Првог светског рата. Париска конференција (1919). Боравак у Лондону (од 10. децембра 1919. до 22. јанара 1920. године)

Рукоположење ђакона Љубисава Д. Поповића за свештеника и уздицање у чин протојереја (1920)

Активност протојереја Љубисава Д. Поповића приликом решавања проблема другог брака свештеника у Српској Православној Цркви после Првог светског рата (Епархија жичка)

Протојереј Љубисав Д. Поповић, као шеф кабинета Српског Патријарха, постаје председник Духовног суда Епархије браничевске (1921-1926)

Служба протојереја Љубисава Д. Поповића у Министарству Краљевине Југославије (1926-1939)

Служба протојереја Љубисава Д. Поповића у школи у Багрдану (1939-1966)

Последње године протојереја Љубисава Д. Поповића (1964-1966)

Однос протојереја Љубисава Д. Поповића са знаменитим људима свог времена

Закључак

Додатак ове монографије је врло значајан јер доноси по први пут у целини примарне историјске изворе, којим аутори указују на делатност јерархије Српске православне Цркве пред Први светски рат, у току рата и непосредно после рата у пословима спољне политике и дипломатије у Краљевини Србији и СХС:

Appendix I (Путовање у Русију на прославу тристагодишњице владавине Романових, (15. фебруар-16. март 1913. године))

Appendix II Албанска Голгота

Appendix III (Друго путовање у Француску; Крф – Париз 24. јун 1917 - 14. март 1918. г)

Appendix IV (Дневник из Енглеске (7. децембар 1919 - 23. јануар 1920. године))

Ова монографија показује критичко-аналитички приступ историјским изворима, односно свеобухватна је анализа биографије и мемоара уз научно-методолошки приступ архивској грађи, која на тај начин постаје и својеврсна евалуација и провера мемоарске грађе самог аутора. Рецензенти ове публикације су проф. др Милош Ковић (Филозофски факултет, Београд) и др Немања Девић (Институт за савремену историју, Београд)

Аутобиографски извори дају повезану слику збивања какву врло тешко (или чак и никако) добијамо само из аката или службених докумената. Аутобиографски извори, као што су записи, дневници и осврти на догађаје и којима учествује једна личност, у овом случају прота Љубисав Поповић, пружају живу представу у општој атмосфери и духовној клими једне епохе, у овом случају прелаз из 19. у 20. век и туробни почетак 20. века (друштвена криза, пропаст три империје, два светска рата).

Уз повест, у овој публикацији се налази и четвороделни додатак који аутори доносе јавности интегрално и оригинално, без икаквих судова и закључака, већ онако како је сам аутор тих редова, протојереј Љуба Поповић, желео да посведочи. То су његове белешке са путовања у Русију на прославу тристагодишњице владавине Романових, (15. фебруар-16. март 1913), затим опис Албанске Голготе, па дневничка грађа са другог путовања у Француску (Крф – Париз, 24. јун 1917 – 14. март 1918) и на крају, веома важан опис – из прве руке – верско-дипломатске мисије Светог Владике Николаја Велимировића – *Дневник из Енглеске* (7. децембар 1919 - 23. јануар 1920). Новооткривени и овом приликом објављени историјски извори, који осветљавају делатност Митрополита Димитрија Павловића и Светог Епископа Николаја Велимировића, јесу извори првог реда и могу да буду највећи допринос српској историјској науци.

Испричана, на овај начин, повест о проти Љуби Поповићу, као биографија стављена у шири историјски контекст, јесте један делић у мозаику националне историографије српског народа.

Како и пише у уводу монографије, аутори су свој рад поделили тако што је протонамесник Миломир Тодоровић истражио летописе багрданске и јагодинске Цркве, саслушао приче потомака и упоредио их са мемоарским записима проте

Љубисава Поповића у делу проте Душана Дачића; док је ђакон др Ивица Чаировић истраживао у архивима Српске Православне Цркве, Србије и Југославије, и стављао протин живот у историјски контекст описујући најважније догађаје у српској држави и Цркви користећи научну методологију (Љубисав Д. Поповића као службеник Духовног суда у Београду и шеф канцеларије Митрополита Србије (1910-1919), стр. 37-70; Сарадња Српске Православне и Англиканске Цркве после Првог светског рата, стр. 71-85; Деловање Епископа Николаја Велимировића и ђакона Љубисава Д. Поповића на промоције српског питања непосредно после Првог светског рата. Париска конференција (1919), стр. 85-98, Активност протојереја Љубисава Д. Поповића приликом решавања проблема другог брака свештеника у Српској Православној Цркви после Првог светског рата (Епархија жичка), стр. 102-113; Протојереј Љубисав Д. Поповић, као шеф кабинета Српског Патријарха, постаје председник Духовног суда Епархије браничевске (1921-1926), стр. 113-122; Служба протојереја Љубисава Д. Поповића у Министарству Краљевине Југославије (1926-1939), стр. 122-156; Служба протојереја Љубисава Д. Поповића у школи у Багрдану (1939-1966), стр. 168-173, Однос протојереја Љубисава Д. Поповића са знаменитим људима свог времена – овај одељак су написали обојица аутора), а написао је и увод (стр. 13-22) и закључак (стр. 187-191). Доцент др Ивица Чаировић је, дакле, написао укупно 133 стр.

3. Храм у времену, Архиепископија београдско-карловачка: Београд, 2020, стр. 225. ISBN 978-86-81410-16-5 М42

Увод. Летопис Цркве као историјски извор

Изводи из историје Београда и опис потреба за зидањем Храма на Булбулдеру између два светска рата

Двојица првих у помјанику Цркве Лазарице на Булбулдеру (Патријарх српски Варнава и краљ Александар Карађорђевић; Пастирско-градитељска и национална активност патријарха Варнаве и потпора за зидање храмова у Архиепископији београдско-карловачкој; Краљ Александар I Карађорђевић; Допринос владарске династије Карађорђевића развоју Београда, као престонице, у друштвено-културном погледу)

Први период и идеја о Храму на Булбулдеру.

Друштво за уређење Булбулдера. Одбор за подизање нове Цркве у Булбулдеру.

Свештеник Милутин Магазиновић и идеја о зидању Храма у Булбулдеру

Друштво за уређење Булбулдера (1927)

Архитекта новог булбулдерског Храма Момир Коруновић

Припреме за зидање новог Храма у Булбулдеру

Фонд Станојла и Драгиње Петровић

Проблеми око земљишта за градњу новог Храма – земљиште породице Јовановић

Оснивање Српске православне црквене општине при Храму Светог Николе у Београду по новом Уставу Српске православне Цркве

Промена првобитног плана за изградњу Храма у Булбулдеру

Чин свештања камена темељца о Петровдану 1935. године

Ток изградње и украшавања Храма Светог великомученика кнеза Лазара на Булбулдеру (1935-1936)
 Постављање звона
 Првобитни иконостас
 Чин свештања Храма Светог великомученика кнеза Лазара (1936)
 Успостављање парохија при Храму Светог великомученика и кнеза Лазара. Први лазарички Црквени одбор и Савет
 Црква Лазарица у првим годинама – пред и у току Другог светског рата
 Послератни период (Лазарица у доба Патријараха српских Викентија и Германа; Обнова Храма после пола века од изградње; Мало освећење Храма и честица моштих Светог кнеза Лазара у Булбулдеру (1988); Последња деценија XX века у Лазарици на Булбулдеру)
 Почетак XXI века у Цркви Лазарици у Булбулдеру
 Обнова и коначно уређење Храма као деценијски изазов
 Црквена уметност у Лазарици. (Архитектура, иконостас и фрескопис. Живописачки програм у Цркви Лазарици; Косовски завет у живописачком програму у Цркви Лазарици на Звездари – јужни зид; Житијско-мартироолошки циклус Светог Мине у фрескопису Цркве Лазарице – северни зид)
 Свештенослужитељи Храма Светог великомученика и кнеза Лазара
 Закључак
 Литература (извори)

Ова монографија је настала као производ непосредног рада на историјским изворима, односно на летописима београдских храмова и на архивској грађи. Аутор истиче да је летопис веома важан историјски извор, те се може закључити да анализа летописа храма или манастира може да допринесе историјској науци уопште. Пишући о историји Храма Светог великомученика и кнеза Лазара на Булбулдеру у Београду, закључено је да је овај храм у времену био сведок многих догађаја из историје Цркве. Комплементарност историјских извора довела је до заокружења извештаја, који су недовољно били описани у оба појединачна летописа. Уз то је коришћена архива у Архиепископији београдско-карловачкој Српске Православне Цркве, затим у граду Београду, са посебним освртом на појединачне свештеничке досијее, новинске записе и извештаје из разних часописа.

Уколико је догађај о коме летопис обавештава једноставнији и уколико је исказ краћи, постоји велика вероватноћа да се на исти начин – сасвим независно – извештај репродукује од стране личности која није учествовала у догађају. Аутор је био веома опрезан при анализи летописа. Зато је значајно да се упореде извори, односно ако у неком другом документу постоји исти извештај (акт, допис, запис у другом летопису; односно извод из новина или часописа), било је потребно упоредити све записе, а затим их комплементарно заокружити у једну целину. Рецензенти ове публикације су проф. др Радомир Поповић и проф. др Владислав Пузовић (Православни богословски факултет Универзитета у Београду).

4. “Павлович Леонтий”, *Православная Энциклопедия: Том LIV, Церковно-научный центр Православная Энциклопедия, Москва 2019, 178-179. М15*

У овој одредници хронолошки је приказан живот Леонтија Павловића и представљен је научни допринос у његовим делима са евалуацијама библиографских јединица.

- 5. Спис *Conversio Bagoariorum et Carantanorum* као историјски извор – рани односи Бавараца и Словена**, ур. М. Ракоција, *Ниш и Византија XVI*, Ниш 2017, 461-478.

У контексту анализираних историјских чињеница из периода 7. и 8. века у западној Европи у раду је описана мисионарска делатност англо-саксонских монаха упоредо са политичким развојем Каролиншке државе, која се простирала до јужних граница данашње Аустрије, Мађарске и Словеније. Са гледишта критике, историјски извор *Conversio Bagoariorum et Carantanorum* предмет је овог истраживања као текстуални извор у односу на догађај или процес о коме говори, односно на покрштавање Бавараца и Словена. Полазна тачка истраживања овог извора јесте историјски контекст јужних области тадашње западне Европе и однос извора према догађају покрштавања Бавараца и Словена.

- 6. Однос Вилијема Освајача (1066-1087), првог краља норманске Енглеске, са римским епископима**, ур. Б. Шијаковић, *Српска теологија данас*, Београд 2018, стр. 25-33.

У овом раду је синтетички описан историјски контекст владавине Вилијема Освајача (1066-1087) са основним биографским подацима овог владара. Пошто је Енглеска вековима пре тога била духовно везана за римског епископа, веома је значајно да се утврди какав је био однос првог краља норманске Енглеске, који је био освајач Британског острва и узурпатор енглеског трона, са првојерархом Рима, што је кандидат успешно урадио. Овај рад може да представља иницијално истраживање односа римских папа са западно-европским владарима у периоду од раскола хришћанске Цркве (1054) до првог крсташког похода, којим ће додатно бити дестабилизирани односи између Источне и Западне Цркве. Ова студија је врло важна за предмет *Историја англосаксонске Цркве* на докторским студијама.

- 7. Однос папе Инокентија III (1198-1216) према обласним владарима у Западној Европи**, ур. В. Пузовић и В. Таталовић, *Осам векова аутокефалије Српске Православне Цркве* [зборник радова међународног научног скупа "Осам векова аутокефалије Српске православне цркве (1219-2019): историјско, богословско и културно наслеђе", 10-14. децембар 2018. Православни богословски факултет, Београд], том 1, стр. 149-171.

У студији су анализирана црквено-политичка дешавања са самог краја 12. и почетка 13. века у Западној Европи и на данашњем Балканском полуострву, и то у два поглавља: у првом је анализиран однос папе Инокентија III и обласних владара у целој Западној Европи, како би се дошло до премиса из којих ће следити закључак о томе какав је однос папа развијао према владарима на Западу почетком 13. века, уопште, а аналогично, и према владарима на територијама данашњег Балкана, што ће бити окосница другог дела истраживања, у којем су анализирани балкански владари са краја 12. и почетка 13. века. Ова студија је врло важна за предмет *Историја папа*.

- 8. Jerome of Stridon and his Work in Serbian Theological-Historical Literature in the second half of 20th and Early 21st Century**, *Edinost in dialog* 75, Maribor 2020, pp. 115-123.

Кандидат се осврнуо на рецепцију списа Блаженог Јеронима у српској историографији и богословској науци и закључио да су се српски историчари и богослови у 20. веку мало бавили Јеронимом, док су се у 21. веку за живот и дело овог црквеног Оца заинтересовали Епископ Атанасије (Јевтић), 2019, и Мирославу Мирковић, 2000. У 20. веку, неколико радова може да се сматра илустративним, а никако научним, тако да остаје да је најсвеобухватнију анализу Јеронимовог живота у контексту бурног 4. века ипак сачинио Епископ Атанасије Јевтић, који уз изворе користи углавном писце западне провенијенције и који Јеронимов живот ставља у богословско-историјски шири контекст и јасно дефинише Јеронимове ставове приликом анализе његовог деловања у оригенистичким споровима, у односима Истока и Запада у другој половини 4. и почетком 5. века, затим када говори о Јеронимовом доприносу на пољу библистике, егзегезе, патрологије и црквене историје. Кандидат говори о преводима списа Блаженог Јеронима на српски језик и истиче едицију *Свети оци у преводу на српски језик*.

- 9. Осврт на личност Светог Саве у српској научној теолошкој периодици између два светска рата**, ур. М. Ракоција, *Ниш и Византија XVIII*, Ниш 2020, стр. 527-538.

Кандидат анализира теолошку периодичку *Богословље, Светосавље, Пут и Хришћански живот* између два рата у Југославији и после анализе свих студија, чији су аутори-научници са богословско-историјског становишта анализирали живот и дело Светог Саве, закључује се да је са историјског аспекта осветљен живот и дело Светог Саве, и то захваљујући, првенствено, Драгутину Анастасијевићу, Радославу Грујићу, Николи Радојичићу и Станоју Станојевићу; да су са литургијског аспекта теме у вези са животом и утицајима Светог Саве обрађивали Лазар Мирковић, Владимир Влаховић; а са богословско- историјског прота Стеван М. Димитријевић, Филарет Гранић, Миодраг Југовић, Јордан П. Илић и Јустин Поповић.

- 10. Православни осврт на хуситизам - пример Св. Николаја Велимировића и Владимира Петржека**, ed. Vladimír Kocvár, PRAVOSLÁVIE A SÚČASNOSŤ XII. Zborník príspevkov z XII. medzinárodnej vedeckej konferencie, Prešov 2020, стр. 35-47.

У овом аналитичком приказу односа двојице православних богослова и светитеља према *хуситизму*, кандидат је објаснио ставове двојице православних теолога Светог Епископа Николаја и свештеника др Владимира Петржека – независно један од другог – о хуситизму и Јану Хусу; они су деловали на поновно читање и разумевање овог богословско-историјског феномена, који је припремио западноевропско друштво за појаву Реформације.

- 11. Осврт на богословско-историјске односе константинопољских и франачких Отаца Цркве у 9. веку**, ур. М. Ракоција, *Ниш и Византија XIX*, Ниш 2021, стр. 54-76.

- Овај рад пружа одговоре на три можда најбитнија богословско-историјска феномена у хришћанској Цркви у 9. веку на Истоку и Западу, а то су: иконоборство, адопционизам и *filioque* на Западу, а кандидат све ово анализира кроз призму одговора Светог Фотија Константинопољског у *Окружној посланици* (867) и његовом вероисповедању. Анализу богословско-историјских односа константинопољских и франачких отаца Цркве у 9. веку кандидат заснива на достигнућима каролиншке ренесансе и коришћењу вероисповедања у Франачкој Цркви у другој половини 9. века. Кандидат је дијагностиковао све проблеме, који су условили касније богословске разлике и догматске проблеме између јерархије у хришћанској Цркви на Истоку и Западу. Ова студија је врло важна за предмет *Хришћанско вероисповедање...*
- 12. Питање другог брака удових клирика Српске Православне Цркве после Првог светског рата - Теологуменон Епископа бачког Иринеја (Ћирић),** ур. Патријарх Порфирије (Перић), В. Вукашиновић, *Црква и политика: сусрет, сукоб и дијалог идентитета – духовни и теолошки оквири и тумачења*, Београд - Нови Сад 2021, стр. 44-61.
- Кандидат анализира историјске прилике после Првог светског рата у Србији када су преживели, удови клирици Српске православне Цркве тражили од више јерархије дозволу за други брак. Требало је у тој прилици дати одговор који би био свето предањски и који не би нарушио црквени живот у оквиру митрополија и епархија обновљене Пећке Патријаршије. Одговор на ово питање дао је, 1922. године, епископ бачки Иринеј (Ћирић) у *Теологумену*у, и управо је овај документ, као примарни историјски извор, циљ и предмет овог кандидатског истраживања.
- 13. John Behr's patristic – initial observations, *Theologia* 87, 4, Athens 2016, pp. 105-117.**
- Кандидат у овој студији анализира књиге из историјско-патролошке серије др Јована (Џона) Бера и пружа основне закључке овог аутора и еминентног богослова 20. и 21. века, о односу богословља и историје у контексту патролошке науке. Кандидат закључује да су историја Цркве и патрологија уско повезане као науке и да је неопходно да се добро истраже феномени из обе области и комплементарно анализирају како би се дошло до мултидисциплинарног закључка.
- 14. Possible Influence of Hosius of Cordoba on Decisions Made at the First Ecumenical Council (325) – Analogy of Canons from the Councils of Elvira, Arles and Nicaea, *Bogoslovni vestnik* 77, Ljubljana 2017, 1, pp. 97-108.**
- У овој студији су анализирани одлуке са сабора у Елвири (306) и Арлу (314) у контексту канона са Првог васељенског сабора (325) како би се одредио заједнички чинилац који би могао да обједини богословско-канонско предање са ова три сабора. Аналогијом канона донетих на сабору у Елвири, Арлу и Никеји кандидат је означио Осију Кордобског, као могућег *заједничког чиниоца*, што је научни допринос у овој студији.
- 15. The Role of Vicar Bishop Dositej (Stojković) at the beginning of the Church schism in the People's Republic of Macedonia in 1958, *Istorija* 20. veka, XXXVI, 2/2018 Београд, стр. 155-186.**

Студија говори о почетним идејама о стварању паралелне јерархије у СР Македонији у оквиру СФРЈ, са посебним акцентом на улози викарног епископа Доситеја (Стојковића) у остваривању тежње да се прогласи аутономија јерархије и црквених јединица на поменутом простору. Кандидат као основну хипотезу наводи да је раскол настао из јереси, односно да на основу етнофилетизма који је већ био осуђен као јерес у Православној Цркви, долази до раскола, односно до цепања Цркве Христове, без саборских одлука, већ само на основу тзв. политичке воље, која се поистовећује са вољом народа.

16. Англосаксонское искусство – Хронология. Влияния. Перспективы, Вестник ПСТГУ. Серия V: Вопросы истории и теории христианского искусства, Москва 2018. Вып. 30. pp. 9-32.

Кандидат у овој студији говори о англосаксонској уметности и утицајима: узајамни однос англосаксонске, келтске и скандинавске уметности; Свето Писмо; и нови приступ икони и иконичном на Западу. Англосаксонски мисионари долазе на територије којима влада Карло Велики, где се ствара иконоборачка атмосфера: Свето Писмо постаје једини уметнички и верски идеал (*sola Scriptura*) и долази до преиспитивања иконичног у контексту одлука Седмог васељенског сабора, сабора у Франкфурту (794) и *Libri Carolini*. Кандидат показује да је основна хиптеза овог истраживања потврђена: англо-саксонски приступ уметности са свим својим утицајима, уз поврмени синкретизам на размеђи два миленијума, условио промене у изражавању верског осећања германских народа у континенталној Западној Европи у периоду касног средњег века. Кандидат добро закључује: све наведено могло је да утиче да у протестантским срединама каснијег периода Свето Писмо постане једино правило вере у Цркви (*sola Scriptura*), а да се иконе у тим срединама не поштују на онај начин као што су поштоване у Православној и Римокатоличкој Цркви. Ова студија је врло важна за предмет *Историја англосаксонске Цркве* на докторским студијама.

17. Однос Цркве и државе у англосаксонској Енглеској у првој половини 8. века: Пример краља Едберта (737/738-758) и архиепископа Екгберта (735-766), Зборник Матице српске за друштвене науке LXX, No 171 (3/2019), стр. 411-421.

Кандидат из наративних извора, писама и из нумизматичких артефаката (прва половина 8. века) закључује да је постојала сарадња владара са црквеним великодостојницима у англо-саксонској Енглеској, која је констатована на Британском острву, али и на просторима Западне Европе на којима су проповедали англо-саксонски мисионари који су одржавали везу са владарима и високом јерархијом у Енглеској. За најбољи пример симфонијског односа црквене и државне власти у англо-саксонској Енглеској у првој половини 8. века, кандидат наводи пример Екгберта и Едберта, који такође може да послужи и за разумевање и читање каснијих историјских феномена у историји односа Цркве и државе у Западној Европи, посебно када се анализира феномен *инвеституре*. Ова студија може да послужи као први корак у процесу анализирања феномена *инвеституре* и свим евентуланам

закључцима у касном средњем веку у западној Европи. Ова студија је врло важна за предмет *Историја англосаксонске Цркве* на докторским студијама.

- 18. Битка код Хејстингса 1066. године – крај англо-саксонске Енглеске, Богословље 2, 2017, 136-147.**

Чланак синтетички приказује дешавања пре и после битке код Хејстингса (1066), последњег догађаја из историје англосаксонске Енглеске. Кандидат говори о последицама и импликацијама могуће везе римског папе Александра II са норманским племенима која су у 11. веку била константна опасност по државе Западне Европе. Овај рад представља истраживање историјских наративних извора из поменутог раздобља и може да се сматра уводом у вишеслојну анализу догађаја почетком другог хиљадугодишња на територијама које су биле под непосредном ингеренцијом римских епископа. Ова студија је врло важна за предмет *Историја англосаксонске Цркве* на докторским студијама.

- 19. *Chronica per Extensum Descripta ad Annum 46-1280* и *Chronica brevis ad Annum 46-1342* дужда Андрије Дандола као историјски извор, *Црквене студије*, Ниш 2019, бр. 16, 517-540.**

Кандидат још једанпут анализира два наративна извора, затим компаративно анализира списе и разнолике утицаје на аутора и на контекст у коме настаје ово дело. Аутор долази до закључака који осветљавају сврху и циљ писања историје Венеције, али и до акцентовања описа неких догађаја који нису у непосредној вези са млетачком историјом, на тај начин исказујући добре односе млетачке власти са описаним обласним владарима и великашима. У оквиру циља, кандидат анализира садржај поменутих списа дужда Андрија Даноло, како би се одредило да ли могу да се они сматрају релевантним историјским извором, а затим да се истакне шта о Србији, односно о владару Стефану Првовеначном (1166-1227), пише овај млетачки хроничар и да се аналогичном дође до извесних закључака, уз опис историјског оквира, о односима Венеције и Србије у периоду када списи настају.

- 20. Јубилеј *Monumenta Germaniae Historica* (1819-2019) – едиције извора за историју Западне Европе у средњем веку, *Теолошки погледи* LII (3/2019), 661-676.**

Овим прегледним радом кандидат упознаје српску богословску јавност са једном важном едицијом у којој се – већ две стотине година (1819-2019) – публикују историјски извори о историји Западне Европе - *Monumenta Germaniae Historica* из Минхена. Кандидат указује на важност едиције, јер она помаже истраживачима да историјске прилике и чињенице сагледавају уз помоћ исправне научне методологијом, како би закључци били прецизни и тачни. Тако уз помоћ ове едиције, скоро два столећа, сазрева и сама историјска методологија у оквиру историје као науке.

- 21. Вероисповедање у Енглеској у 9. веку, *Богословље* 79/1, 2020, 57-76.**

Ово истраживање је наставак кандидатове анализе писаних вероисповедања у Енглеској, из 7. и 8. века, уз опис друштвено-политичког контекста на Британском острву. Кандидат богословски промишља о вероисповедањима у прва три века нормативног хришћанства у Енглеској и уз анализу историјског контекста употребе *filioque* у Символу вере Цркве на западу

Европе пре Великог раскола (1054) указује на неке закључке из других богословских области (првенствено Систематско богословље) што даје на мултидисциплинарности овог истраживања. Кандидат анализира двадесет вероисповедних формулација англосаксонских епископа (на латинском језику) и акцентује филиоквистичке интерполације међу богословима у Енглеској у 9. веку. У складу са улогом поменутих епископа у развоју англосаксонске државе у оквиру историјских догађаја у Западној Европи, овај рад осветљава развој односа Франачке државе и англо-саксонске Енглеске са догматског становишта. Ова студија је врло важна за предмет *Историја англосаксонске Цркве* на докторским студијама.

- 22. Опитно богословље и светост – Делатност свештеника др Владимира Петржека у Београду (1928-1932) и Прагу (1932-1942), *Богословље* 79/2, 2020, 75-89.**

Овај чланак говори о историјском контексту богословља и свеправославне сарадње у 20. веку, као и о односима Српске и Православне Цркве у Чешкој и словачким земљама. Кандидат у раду описује живот чехословачког студента, касније свештенослужбеника у Другом светском рату — Владимира Петржека, од његових студентских дана у Београду; затим анализира његова богословско-историјска дела из часописа *Светосавље* и на његовом примеру, показује да је богословље, у ствари, сам живот једног православног клирика и да се кроз његов богословски допринос огледа и његов живот и ревносно исповедање Бога кроз опитну и делатну веру.

- 23. Обновљење Пећке Патријаршије – Српске православне Цркве (1920). *Анализа Прогласа успостављања Српске Патријаршије као историјског извора о самом догађају, Acta Patristica* vol. 11, 23, Prešov, 2020, pp. 212-223.**

Кандидат пише рад поводом јубилеја – век обнављања Пећке Патријаршије (1920-2020) и упознаје словачку научно-богословску јавност са овим догађајем. У раду се говори о околностима после Првог светског рата у којима се нашло православно становништво у Краљевини Срба, Хрвата и Словенаца, касније Југославије, које су условиле обнову Пећке Патријаршије и уједињење Српске Православне Цркве (1920). Овај прегледни рад је приказ самог догађаја обнове и то на основу *Прогласа...* који је сачињен тим поводом, те ће сам текст *Прогласа...* послужити као историјски извор који ће новим читањем разјаснити околности приликом свечаног чина обнове Пећке Патријаршије.

- 24. Делатност Епископа др Атанасија (Јевтића) на Богословском факултету у Београду (1972-1997. и 2015-2018), *Вера и мисао у вртлогу времена, Међународни зборник радова у част Митрополита Амфилохија и Епископа Атанасија*, ур. А. Јефтић, М. Кнежевић, Р. Кисић, Православни богословски факултет Универзитета у Београду; Матица српска – Друштво чланова у Црној Гори, Подгорица; Православни богословски факултет Св. Василија Острошког, Универзитета у Источном Сарајеву 2021, стр. 661-694.**

Овај рад летописног карактера описује деловање Епископа др Атанасија (Јевтића), од 1973. до 1997. године, али и у периоду 2015-2018. године када је од стране Универзитета у Београду изабран за *заслужног професора*. Због његове свестране личности и свеобухватног богословског знања, али и

- црквености и осећаја за српски народ и Мајку Цркву, овај рад може да се сматра методолошким полазиштем за свеобухватнију монографску студију о животу и делу Епископа др Атанасије (Јевтића). За овакав вид прегледног истраживања кандидат је анализирао историјске изворе из професорског досијеа, записнике са седница Савета БФ и Наставно-научног Већа на ПБФ, затим је систематизовао академску и педагошку делатност.
- 25. О Багрдану и Багрданцима; о Србији и Србима у 19. и почетком 20. века,** у Поповић Љ. *О Багрдану и Багрданцима*, Каленић, Крагујевац 2019.
Уводна студија у објављивање наративног историјског извора који је годинама писао протојереј Љуба Поповић говори о стању српског народа и Цркве у 19. и почетком 20. века, а посебно анализира аутора и његов подухват. Кандидат је уједно и уредник ове важне публикације у издању Издавачке куће Епархије шумадијске - *Каленић*.
- 26. Хроника села као историјски извор,** у С. Миленковић, *Хроника села Скобаљ*, Београд 2020.
Поговор једне хронике српског села у коме кандидат јасно указује на важност ове врсте историјског извора и на важност објављивања хроника српског села јер све што остане записано о Србима и српској култури и наслеђу кроз векове на овим просторима биће отргнуто од заорава.
- 27. Вукан Немањић и папа Инокентије III,** *Acta Patristica*, vol. 10, issue 21/2019 Presov, pp. 197-214.
Тема овог рада је однос папе Инокетија III и потенцијалног српског престолонаследника Вукана Немањића, почетка 13. века, сагледан кроз писма која су један другоме слали. Дакле, фокус рада је аналогија односа папе Инокентија III са бугарским и угарским владарима, а затим је, у оквиру узуса историјске методологије, изведен закључак какав је уствари био однос папе Инокентија III са Вуканом Немањићем.

4. ОСТАЛЕ АКТИВНОСТИ

(стручно-професионални допринос, допринос академској и широј заједници, сарадња са другим високошколским и научноистраживачким установама) – од избора у претходно звање.

1. Стручно-професионални допринос:

1.1. Од избора у претходно звање кандидат је уредио **две** публикације:

а) Поповић Љ. *О Багрдану и Багрданцима*, Каленић, Крагујевац 2019. стр. 278. ISBN 978-86-6008-028-0

б) Миленковић С. *Хроника села Скобаљ*, Београд 2020. стр. 639. ISBN 978-86-902222-0-9.

1.2. Кандидат је био члан Организационог и Научног одбора међународног симпозијума византолога „Ниш и Византија“ и редакције *Зборника радова Ниш и Византија* (2018-2021).

- Кандидат је био члан Организационог одбора међународног научног скупа „Осам векова аутокефалије Српске православне цркве (1219-2019): историјско, богословско и културно наслеђе“, 10-14. децембар 2018. Православни богословски факултет, Београд.

1.3. Кандидат је од избора у претходно звање (2017-2021) био **ментор** за одбрану мастер радова на мастер академским студијама **4** (четири) пута, члан комисија за одбрану мастер радова на мастер академским студијама **24** (двадесет и четири) пута, члан комисија за одбрану завршних радова на основним студијама **4** (четири) пута и члан Комисије за одбрану предлога теме докторске дисертације **1** (један) пут, док је на докторским студијама **ментор двојници докторанада** који су током 2021. године са успехом одбранили предлоге темâ докторских дисертација.

1.4. Кандидат је сарадник на међународном научном пројекту: *Ниш и Византија*, Универзитет у Нишу, Град Ниш, Епархија нишка, Ниш, руководилац научни саветник др Миша Ракоција.

- Кандидат је сарадник на међународном научном пројекту у Словачкој (VGA 1/2015) Православни богословски факултет Универзитета у Прешову, руководилац проф. др Владимир Коцвар. У оквиру пројекта објављена је прва књига: Vladimir Kosvar, Pavol Kochan, Vasyl Kuzmyk, Ivica Cairovic, *Pravidlá I. Vseobecného snemu (preklad a vyklad)*, Presov 2017.

- Кандидат је сарадник на националном научном пројекту *Црква и политика: сусрет, сукоб и дијалог идентитета – духовни и теолошки оквири и тумачења* у оквиру пројекта КАС: *Теологија и модерно друштво: о неопходностима међурелигијског дијалога* и Пројектне теме: *Богословље и духовни живот Карловачке митрополије – од краја 17. до почетка 20. века*, руководилац пројекта Владимир Вукашиновић, 2020.

2. Допринос академској и широј заједници:

Учешће на *округлом столу о 800 година аутокефалије Српске Православне Цркве* (Међународни прес центар, 7. октобар 2019, заједно са проф. др Радомиром Поповићем, проф. др Милом Ломпаром, проф. др Милошем Ковићем, др Срђаном Пириватрићем), објављен рад у целини: “Духовна култура у зачетку немањичке државе – делатност Светог Симеона и Светог Саве”, *Осам векова аутокефалности СПЦ и стварање националне културе*, ур. Ерић С., Београд 2019, стр. 29-46.

Учешће на Међународном експертском панелу: *Двадесет година верске наставе у Србији*, Београд 4. новембар 2021. године. Модератор у оквиру Округлог стола приликом доношења Заједничке декларације о значају и месту Верске наставе у Србији.

3. Сарадња са другим високошколским, односно научноистраживачким установама, односно установама културе или уметности у земљи и иностранству

Идејни творац и уредник емисија које су реализоване у оквиру програма *Верски мозаик* на РТС и РТВ (2017-2021) – Потврда (ЕУОбр. 42, 19.1.2022).

Свети Сава – између Истока и Запада, Дани српског духовног преображења, Деспотовац, Народна библиотека *Ресавска школа*, 22. август 2019, рад објављен у целини: “Рим и Балкан почетком XIII века. Addendum,” *Средњи век у српској науци, историји, књижевности и уметности XI*, ур. Гордана Јовановић, Народна библиотека „Ресавска школа“, Деспотовац; Институт за српски језик САНУ, Београд 2021, стр. 361-374.

Рим и Балкан почетком 13. века – да ли је Рим желео самосталну Српску Православну Цркву, Библиотека града Београда, 17. септембар 2019.

Мисија Светог Саве у светлу кирило-методијевског наслеђа, предавање у Цркви Светих Кирила и Методија, Љубљана, 4. мај 2019.

Православна Црква и Запад почетком 13. века – Немањићи и папа Инокентије III, Циклус предавања у Цркви Свете Тројице у Земуну, 8. јун 2019.

Госпојинске свечаности, у организацији Саборне Цркве у Крагујевцу, Епархија шумадијска – тема: “Србија, држава и црква – Век уједињења”, 13. септембар 2020.

Уредништво:

У периоду од прошлог избора у звање кандидат је **уредио две публикације**, и то:

- 1) Поповић Љ. *О Багрдану и Багрданцима*, Каленић, Крагујевац 2019. стр. 278. ISBN 978-86-6008-028-0
- 2) Миленковић С. *Хроника села Скобаљ*, Београд 2020. стр. 639. ISBN 978-86-902222-0-9.

Рецензентске активности:

Од избора у претходно звање, кандидат је био рецензент:

- Монографије:

Милинковић, Б. *Папска држава у вријеме Хилдебранда (1020-1085)*, Филип Вишњић, Београд 2019. ISBN 978-86-6309-217-4
Илић, Ж. *Црква и Византија у иконоборачкој кризи*, Филип Вишњић, Београд 2020. ISBN 978-86-6309-225-9

- Часописи:

Богословље, ПБФ УБ, Београд, *Теолошки погледи*, Свети архијерејски Синод СПЦ, Београд, *Vogoslovni vestnik*, Ljubljana, *Црквене студије*, Ниш, *Књижевна историја*, Београд.

4. Учешће у наставним активностима ван студијских програма (курсеви у организацији професионалних удружења и институција) или у активностима популаризације науке

Fondacija Tempus: Радионица за припрему K2 пројеката стратешких партнерстава у области образовања одраслих програма Erasmus +, Београд, 23. фебруара 2018. (бр. потврде 2018-SVETA-2302-007)

Светосавска беседа, Зрењанин, О Светом Сави 2019.

Фелтон *Хришћанско наслеђе у европским музејима, Православље – новине Српске Патријаршије*, 2020.

5. ОЦЕНА ИСПУЊЕНОСТИ ЗАКОНСКИХ УСЛОВА И КРИТЕРИЈУМА ЗА ИЗБОР У ПРЕДЛОЖЕНО НАСТАВНИЧКО ЗВАЊЕ

5.1. ОПШТИ УСЛОВИ

Кандидат доц. др Ивица Чаировић испунио је опште услове за **избор у звање ванредног професора**. Он је у свом досадашњем раду на Православном богословском факултету Универзитета у Београду (7 година радног стажа) прошао звања асистента и доцента на Групи за Историју Цркве, у складу са свим предвиђеним условима и критеријумима, добио позитивне оцене педагошког рада, објавио квантитетом и категоризацијом предвиђене радове, учествовао на пројекту, објавио научну монографију и радове са међународних и националних научних скупова.

5.2. ОБАВЕЗНИ УСЛОВИ

1. Искуство у педагошком раду са студентима, односно од стране високошколске установе позитивно оцењено приступно предавање из области за коју се бира, уколико нема педагошко искуство

Кандидат доц. др Ивица Чаировић поседује вишегодишње наставно-педагошко радно искуство у високошколском образовању. Од 2017. године кандидат је у звању доцента ангажован на Катедри за Општу историју Цркве на ПБФ и до данас у том звању на истој катедри предаје више предмета на свим студијским нивоима.

2. Позитивна оцена педагошког рада добијена у студентским анкетама током целокупног протеклог изборног периода:

- 2016/2017: **4,90**;
- 2017/2018: **4,86**;
- 2018/2019: **4,78**;

- 2019/2020: **5,00**;
- 2020/2021: **4,96**.

3. Објављен један рад из категорије M20 или пет радова из категорије M51 у периоду од последњег избора из научне области за коју се бира (за избор ванредног професора):

- **Кандидат је испунио услов и то са 5 радова из категорије M20, уз 2 рада из категорије SJR Q1 и 2 рада из SJR Q2 и Q3 – а додатно је испунио услов и са 5 радова категорије M50 (4 рада из M51 и једним радом из категорије M52) као и 3 рада категорије M10 – M14 и M15.**

M20

- “Possible Influence of Hosius of Cordoba on Decisions Made at the First Ecumenical Council (325) – Analogy of Canons from the Councils of Elvira, Arles and Nicaea,” *Bogoslovni vestnik* 77, Ljubljana 2017, 1, pp. 97-108. SJR Q1 = M23 [M23] (SJR Q1 – **0,471**)
- “The Role of Vicar Bishop Dositej (Stojković) at the beginning of the Church schism in the People’s Republic of Macedonia in 1958”, *Istorija 20. veka, god. XXXVI, 2/2018*, Beograd, pp. 155-186. DOI: <https://doi.org/10.29362/ist20veka.2018.2.cai.155-186>. SJR Q3 = M24 [M24] (SJR Q2 – **0, 137**)
- “Англосаксонское искусство – Хронология. Влияния. Перспективы,” *Вестник ПСТГУ. Серия V: Вопросы истории и теории христианского искусства*, Москва 2018. Вып. 30. pp. 9-32. DOI: 10.15382/sturV201830.9-32 SJR Q1 = M23 [M23]
- “Однос Цркве и државе у англосаксонској Енглеској у првој половини 8. века: Пример краља Едберта (737/738-758) и архиепископа Екберта (735-766)”, *Зборник Матице српске за друштвене науке LXX*, No 171 (3/2019), стр. 411-421. DOI: <https://doi.org/10.2298/ZMSDN1971411C>. SJR Q3 = M24 [M24]
- “Jerome of Stridon and his Work in Serbian Theological-Historical Literature in the second half of 20th and Early 21st Century”, *Edinost in dialog* 75, Maribor 2020, pp. 115-123. SJR Q1 = M23 [M23] (SJR Q1 – **0,209**)

M50

- “Битка код Хејстингса 1066. године – крај англо-саксонске Енглеске,” *Богословље* 2, 2017, 136-147. [M51]
- “*Chronica per Extensum Descripta ad Annum 46-1280* и *Chronica brevis ad Annum 46-1342* дужда Андрије Дандола као историјски извор,” *Црквене студије*, Ниш 2019, бр. 16, 517-540. [M51]
- “Јубилеј *Monumenta Germaniae Historica* (1819-2019) – едиције извора за историју Западне Европе у средњем веку”, *Теолошки погледи* LII (3/2019), 661-676. [M52]
- “Вероисповедање у Енглеској у 9. веку”, *Богословље* 79/1, 2020, 57-76. [M51]

- “Опитно богословље и светост – Делатност свештеника др Владимира Петржека у Београду (1928-1932) и Прагу (1932-1942)”, *Богословље* 79/2, 2020, 75-89. [M51]

M10

- Vladimir Kocvar, Pavol Kochan, Vasyl Kuzmyk, Ivica Čairović, *Pravidlá I. Vseobecného snemu (preklad a vyklad)*, Presov 2017. 106 str. ISBN 978-80-555-1888-6, EAN 9788055518886 [M14]
- “Павлович Леонтий”, *Православная Энциклопедия*: Том LIV, Церковно-научный центр *Православная Энциклопедия*, Москва 2019, 178-179. [M15]
- Делатност Епископа др Атанасија (Јевтића) на Богословском факултету у Београду (1972-1997. и 2015-2018), *Вера и мисао у вртлогу времена, Међународни зборник радова у част Митрополита Амфилохија и Епископа Атанасија*, ур. А. Јефтић, М. Кнежевић, Р. Кисић, Православни богословски факултет Универзитета у Београду; Матица српска – Друштво чланова у Црној Гори, Подгорица; Православни богословски факултет Св. Василија Острошког, Универзитета у Источном Сарајеву 2021, стр. 661-694. [M14]

4. Један рад са међународног научног скупа објављен у целини категорије M31 или M33:

- Кандидат је и у овом стандарду испунио услов са 5 радова категорије M31.
- Међународни научни скуп византолога *Ниш и Византија XVI* (2016): **Спис *Conversio Bagoariorum et Carantanorum* као историјски извор – рани односи Бавараца и Словена**; објављен у зборнику радова *Ниш и Византија XVI* (2017) у целини: Спис *Conversio Bagoariorum et Carantanorum* као историјски извор – рани односи Бавараца и Словена, Ниш 2017, 461-478. [M31]
- Међународни научни скуп *800 година аутокефалије Српске Православне Цркве*, ПБФ, Београд: **Однос папе Инокентија III (1198-1216) према обласним владарима у Западној Европи** 14. децембар 2018, Београд, ПБФ УБ. Предавање на међународном научном скупу Осам векова аутокефалије СПЦ (1219–2019). Историјско, теолошко и културно наслеђе, 10–14. 12. 2018. Објављено: „Однос папе Инокентија III (1198-1216) према обласним владарима у Западној Европи“, у *Осам векова аутокефалије Српске Православне Цркве* [зборник радова међународног научног скупа "Осам векова аутокефалије Српске православне цркве (1219-2019): историјско, богословско и културно наслеђе", 10-14. децембар 2018. Православни богословски факултет, Београд]. 1, 149-171. [M31]
- Међународни научни скуп византолога *Ниш и Византија XVIII*: **Осврт на личност Светог Саве у српској научној теолошкој периодици између два светска рата**; рад објављен у зборнику радова “Осврт на личност Светог

- Саве у српској научној теолошкој периодици између два светска рата”, *Ниш и Византија XVIII*, ур. Миша Ракоција, Ниш 2020, стр. 527-538. [М31]
- XII. medzinárodnej vedeckej konferencie, Prešov, 3. marec 2020: **Православни осврт на хуситизам - пример Св. Николаја Велимировића и Владимира Петржека**, објављено о целини “Православни осврт на хуситизам - пример Св. Николаја Велимировића и Владимира Петржека” PRAVOSLÁVIE A SÚČASNOSŤ XII. Zborník príspevkov z XII. medzinárodnej vedeckej konferencie, ed. Vladimír Kocvár, Prešov 2020, стр. 35-47. [М31]
  - Међународни научни скуп византолога *Ниш и Византија XIX: Осврт на богословско-историјске односе константинопољских и франачких Отаца Цркве у 9. веку*; објављен у целини “Осврт на богословско-историјске односе константинопољских и франачких Отаца Цркве у 9. веку,” *Ниш и Византија XIX*, ур. Миша Ракоција, Ниш 2021, стр. 54-76. [М31]

5. Два рада са научног скупа националног значаја објављених у целини категорије М61 или М63:

- **Кандидат је испунио прописани услов са 2 рада категорије М61.**
- Национални научни скуп *Српска теологија данас*, ПБФ Београд: **Однос Вилијема Освајача (1066-1087), првог краља норманске Енглеске, са римским епископима** објављен у зборнику радова: “Однос Вилијема Освајача (1066-1087), првог краља норманске Енглеске, са римским епископима,” *Српска теологија данас*, Београд 2018, 25-33. [М61]
- Национални научни скуп *Црква и политика: сусрет, сукоб и дијалог идентитета – духовни и теолошки оквири и тумачења: Питање другог брака удових клирика Српске Православне Цркве после Првог светског рата - Теологуменон Епископа бачког Иринеја (Ћирић)*, Матица српска Нови Сад, новембар 2020; објављено у целини: “Питање другог брака удових клирика Српске Православне Цркве после Првог светског рата - Теологуменон Епископа бачког Иринеја (Ћирић)”, *Црква и политика: сусрет, сукоб и дијалог идентитета – духовни и теолошки оквири и тумачења*, ур. Патријарх Порфирије (Перић), В. Вукашиновић, Београд - Нови Сад 2021, стр. 44-61. [М61]

5. 3. ИЗБОРНИ УСЛОВИ

1. СТРУЧНО-ПРОФЕСИОНАЛНИ ДОПРИНОС

1.1. Од избора у претходно звање кандидат је уредио две публикације:

- а) Поповић Љ. *О Багрдану и Багрданцима*, Каленић, Крагујевац 2019. стр. 278. ISBN 978-86-6008-028-0

б) Миленковић С. *Хроника села Скобаљ*, Београд 2020. стр. 639. ISBN 978-86-902222-0-9.

1.2. Кандидат је био члан Организационог и Научног одбора међународног симпозијума византолога „Ниш и Византија“ и редакције *Зборника радова Ниш и Византија* (2018-2021).

- Кандидат је био члан Организационог одбора међународног научног скупа „Осам векова аутокефалије Српске православне цркве (1219-2019): историјско, богословско и културно наслеђе“, 10-14. децембар 2018. Православни богословски факултет, Београд.

1.3. Кандидат је од избора у претходно звање (2017-2021) био **ментор** за одбрану мастер радова на мастер академским студијама **4** (четири) пута, члан комисија за одбрану мастер радова на мастер академским студијама **11** (једанаест) пута и члан Комисије за одбрану предлога теме докторске дисертације **1** (један) пут, док је на докторским студијама **ментор двојници докторанада** који су са успехом одбранили предлоге темâ докторских дисертација.

1.4. Кандидат је сарадник на међународном научном пројекту: *Ниш и Византија*, Универзитет у Нишу, Град Ниш, Епархија нишка, Ниш, руководилац научни саветник др Миша Ракоција.

- Кандидат је сарадник на међународном научном пројекту у Словачкој (VGA 1/2015) Православни богословски факултет Универзитета у Прешову, руководилац проф. др Владимир Коцвар. У оквиру пројекта објављена је прва књига: Vladimir Kosvar, Pavol Kochan, Vasyl Kuzmyk, Ivica Cairovic, *Pravidlá I. Vseobecného snemu (preklad a vyklad)*, Presov 2017.

- Кандидат је сарадник на националном научном пројекту *Црква и политика: сусрет, сукоб и дијалог идентитета – духовни и теолошки оквири и тумачења у оквиру пројекта КАС: Теологија и модерно друштво: о неопходностима међурелигијског дијалога* и Пројектне теме: *Богословље и духовни живот Карловачке митрополије – од краја 17. до почетка 20. века*, руководилац пројекта Владимир Вукашиновић, 2020.

2. ДОПРИНОС АКАДЕМСКОЈ И ШИРОЈ ЗАЈЕДНИЦИ

Учешће на округлом столу о 800 година аутокефалије Српске Православне Цркве (Међународни прес центар, 7. октобар 2019, заједно са проф. др Радомиром Поповићем, проф. др Милом Ломпаром, проф. др Милошем Ковићем, др Срђаном Пириватрићем), објављен рад у целини: “Духовна култура у зачетку немањичке државе – делатност Светог Симеона и Светог Саве”, *Осам векова аутокефалности СПЦ и стварање националне културе*, ур. Ерић С., Београд 2019, стр. 29-46.

Учешће на Међународном експертском панелу: *Двадесет година верске наставе у Србији*, Београд 4. новембар 2021. године. Модератор у оквиру Округлог стола приликом доношења Заједничке декларације о значају и месту Верске наставе у Србији.

3. САРАДЊА СА ДРУГИМ ВИСОКОШКОЛСКИМ, ОДНОСНО НАУЧНОИСТРАЖИВАЧКИМ УСТАНОВАМА ОДНОСНО УСТАНОВАМА КУЛТУРЕ ИЛИ УМЕТНОСТИ У ЗЕМЉИ И ИНОСТРАНСТВУ

Идејни творац и уредник емисија које су реализоване у оквиру програма *Верски мозаик* на РТС и РТВ (2017-2021) – Потврда (ЕУОбр. 42, 19.1.2022).

Свети Сава – између Истока и Запада, Дани српског духовног преображења, Деспотовац, Народна библиотека *Ресавска школа*, 22. август 2019, рад објављен у целини: “Рим и Балкан почетком XIII века. Addendum,” *Средњи век у српској науци, историји, књижевности и уметности XI*, ур. Гордана Јовановић, Народна библиотека „Ресавска школа“, Деспотовац; Институт за српски језик САНУ, Београд 2021, стр. 361-374.

Рим и Балкан почетком 13. века – да ли је Рим желео самосталну Српску Православну Цркву, Библиотека града Београда, 17. септембар 2019.

Мисија Светог Саве у светлу кирило-методијевског наслеђа, предавање у Цркви Светих Кирила и Методија, Љубљана, 4. мај 2019.

Православна Црква и Запад почетком 13. века – Немањићи и папа Инокентије III, Циклус предавања у Цркви Свете Тројице у Земуну, 8. јун 2019.

Госпојинске свечаности, у организацији Саборне Цркве у Крагујевцу, Епархија шумадијска – предавање: “Србија, држава и црква – Век уједињења”, 13. септембар 2020.

Уредништво:

У периоду од прошлог избора у звање кандидат је уредио две публикације:

- 1) Поповић Љ. *О Багрдану и Багрданцима*, Каленић, Крагујевац 2019. стр. 278. ISBN 978-86-6008-028-0
- 2) Миленковић С. *Хроника села Скобаљ*, Београд 2020. стр. 639. ISBN 978-86-902222-0-9.

Рецензентске активности:

Од избора у претходно звање, кандидат је био рецензент:

- Монографије:

Милинковић, Б. *Папска држава у вријеме Хилдебранда (1020-1085)*, Филип Вишњић, Београд 2019. ISBN 978-86-6309-217-4

Илић, Ж. *Црква и Византија у иконоборачкој кризи*, Филип Вишњић, Београд 2020. ISBN 978-86-6309-225-9

- **Часописи:**

Богословље, ПБФ УБ, Београд, *Теолошки погледи*, Свети архијерејски Синод СПЦ, Београд, *Bogoslovni vestnik*, Ljubljana, *Црквене студије*, Ниш, *Књижевна историја*, Београд.

6. УКУПНА ОЦЕНА

Сагледавајући све релевантне сегменте делатности и научног доприноса кандидата др Ивица Чаировића (наставно-педагошки рад, научно-истраживачки рад и друге одговарајуће активности), Комисија констатује да он поседује висок степен научно-истраживачких квалификација у научној области – што је показао у неколико међународних публикација – за коју се бира и да кандидат др Ивица Чаировић испуњава све критеријуме и законске услове за избор у звање ванредног професора за ужу научну област Историја Цркве/Тежиште истраживања: Општа историја Цркве на Православном богословском факултету Универзитета у Београду. Комисија такође истиче да је кандидат др Ивица Чаировић, већину обавезних услова за избор у звање вишеструко квантитативно премашио, а посебно је уочљив висок научни квалитет приложених радова.

Оно што кандидата др Ивицу Чаировића посебно препоручује за избор у звање ванредног професора јесте и вишегодишње искуство у наставно-педагошком раду на Православном богословском факултету у оквиру кога је држао наставу на свим студијским нивоима. Током последњег изборног периода кандидат је био изузетно активан на научним скуповима, у сарадњи са другим институцијама, чиме је допринео промоцији и афирмацији Православног богословског факултета.

Узимајући у обзир све горе наведене чињенице Комисија сматра да је др Ивица Чаировић веома способан кандидат, научни радник и педагог и да је реално очекивати да ће он и даље напредовати и давати допринос у поменутиим научним сферама.

7. МИШЉЕЊЕ И ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

Пошто је пажљиво прегледала приспели конкурсни материјал, Комисија констатује да **др Ивица Чаировић поседује потребан степен научних и стручних квалификација** у оквиру уже научне области и тежишта истраживања за које се бира. Овде првенствено имамо у виду научни квалитет студија које је кандидат у периоду од претходног избора публикувао, као и висок степен наставно-педагошких и научно-истраживачких квалификација. Кандидат испуњава све законске услове за избор у звање ванредног професора за ужу научну област **Историја Цркве/Тежиште истраживања: Општа историја Цркве** и то, између осталог: завршене докторске студије; вишегодишње искуство у наставно-педагошком раду са студентима на Православном богословском факултету, у оквиру којег је држао часове предавања и вежби из више предмета на свим студијским нивоима; у претходних пет академских година константно има одличне оцене наставно-педагошког рада исказане у студентским анкетама (2016/2017: **4,90**; 2017/2018: **4,86**; 2018/2019: **4,78**; 2019/2020:

5,00; 2020/2021: 4,96); сарадник је на међународним и домаћим научним пројектима, има искуство у менторском руковођењу; чланство и менторство у комисијама за завршне радове на мастер академским студијама; међународну сарадњу; оригиналну монографију и релевантне научне радове објављене у међународним и националним часописима од изузетног научног значаја, и учешће у запаженим публикацијама из одговарајуће научне области.

На основу свега изложеног, Комисија закључује да су се стекли сви законски услови да се др **Ивица Чаировић**, досадашњи доцент за ужу научну област **Историја Цркве** на Православном богословском факултету Универзитета у Београду, предложи за избор у звање ванредног професора за наведену област и тежиште истраживања, по конкурс у публикацији „Послови“, објављеном 5. јануара 2022. године и на Интернет страници Факултета и Универзитета, као кандидат који испуњава све законске услове, па се стога с поверењем и изузетним поштовањем обраћамо **Изборном већу Православног богословског факултета Универзитета у Београду са предлогом да реферат Комисије буде прихваћен, те да упути предлог Стручном већу за друштвено-хуманистичке науке Универзитета у Београду за избор др Ивице Чаировића у звање ванредног професора за ужу научну област Историја Цркве/Тежиште истраживања: Општа историја Цркве, са пуним радним временом на поменутом факултету.**

У Београду,
1. фебруар 2022. године.

Чланови комисије:

протојереј-ставрофор
др Радомир Поповић

редовни професор Православног богословског факултета
Универзитета у Београду,
председавајући Комисије

др Владислав Пузовић

ванредни професор Православног богословског факултета
Универзитета у Београду

др Милош Ковић

ванредни професор Филозофског факултета
Универзитета у Београду